

Atakan Koçak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.6.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Atakan Koçak (1995-)

1995 Yılında ŒiŒli Etfal Hastanesinde dünyaya geldi, ilk olarak yaŒadığı ortam reŒitpaŒada 7 yaŒına kadar orada yaŒadı. Buradan 7 yaŒında Anneannesinin ve Dedesinin yanında ailesiyle birlikte yaŒamaya baŒladı.

Orgeneral Emin Alp Kaya ilk  ğretim okulunda mezun oldu lise hayatını hala Cevat Koçak Ticaret Meslek Lisesinde 11. sınıf  ğrencisi olarak okul hayatına devam etmektedir. Ailesinde Bilgisayar Teknik Servis olarak bilinen, Atakan KOÇAK Biltek Yazılım Donanım Tasarımda Teknik Servis sorumlusu olarak aynı zamandada alıŒmaktadır

Eserleri:

Œiirleri

1-G m l yor Gün Karanlığ ,Daha On yaŒındayım, Dünya malına Kanma, Tek bir cümle, Œiir Okumak, Yazmak iŒ değil yazılanı hissettirmektir amaç, Dram ve ben, AŒktır elbet, Umutsuzluğ  kapılma, Allah affedicidir Gönüllerde Taht kuran Alucra, Geleceğim Bir Gün vb.

Daha On Yaşındayım

Daha on yaşındayım
Farklı arayışlardayım
Gözlerim bir ışığa hasret
Aynı hazreti İbrahim gibi
Aklım, mucizeye hasret
Bulamadım, henüz daha on yaşındayım
Ellerim, birden kalktı semaya
Dilim başladı, Allaha yalvarmaya
Ya rab, vatan uğruna ne yiğitler
Anneden ayrılmış, parçalar
Babadan ayrılmış kanlar
Henüz daha on yaşındayım

İşte geldim, on dört yaşındayım
Bu zamanda buldum, yaratanı
Göklerde bir nida
Hayye alessalah
Hayye alelfelah
Nedir bu göklerde yankılanan
Nedir bu yüreklerde taht kuran
İşte, kurtuluş, felah

Bakıyorum da eski tarihe
Ne güzel kişi varmış o tarihte
Kendilerine hasret olan bir kişi
Herkes onun için canını verecek
Onsuz hiçbir an olsun istenmeyecek
O, en çok çocukları sevecek
Herkesi dua edecek
Yüzünden, tebessüm düşmeyecek
Ona HAZRETİ MUHAMMED denilecek

Şimdi, on yedi yaşındayım
Her şeyin farkındayım
İnsanları kurtarmanın yolundayım
Her zaman çabalamaktayım
İşte on yedi yaşındayım
Gözlerimden yaşlar akacak
Kalbim Allah'ı anacak
Dilim, iyilik konuşacak
Ayaklarım, Mekke'ye gidecek
Aklım, kötülüğü yenecek
Benliğim nefsimi, yenecek
Ben, benlikten çıkıp
İşte biz olacak
Biz, ümmetiz
Hazreti Muhammed'in ümmeti
Bizim için canını verdi
Bizler için işkence çekti
Bizler için gözyaşını döktü
İşte, on yedi yaşındayım
Yaşım herkese komik geliyor

Maşallah, bu yaşta ne ilim diyor
Düşünüyorum, akli veren Allah
Hidayeti, ilmi, aşkı, sevgiyi
Veren Allah
Neden bizlere de vermesin,
Gönüllerimize aşkını yerleştirmesin
İşte tekrar yankılanıyor
Minarelerden bir nida
Hayye alessalah
Hayye alelfelah
Hadi artık namaza
Hadi artık kurtuluşa
İşte artık resulün yanında
Mekke'nin ortasında
Allah'ın huzurunda
Dimdik durduktan sonra
Allahuekber diyerek
Onun yanına gitmek
Ne kadar güzeldir.
Onun huzurunda secde
Ne güzeldir bence

Atakan Koçak

Dram ve Ben!

Ne kadar uğraşsam hiç kurtulamam
Maksat, benliğimi öğrenmekse
Söyleyin bana, okuduğumda neredeydiniz
Şimdi, mensur ya da süslü şiirler
Artık hepsi, uyanmak ister
Ey ziya Gökalp,
Bak heceden eser kaldı mı?
Sekizliyi, on birli yazan kaldı mı?
İşte bu dramdır! Ziya beyi unutturandır.
Ey Mehmet Akif Ersoy!
Bak, öğüt veren şiirler nerde?
Sorsak seni bir kişiye,
En önemli eserin ne?
Susacaklar, çünkü seni tanımıyorlar.
Ey ali canip yöntem!
Senin gibi, edebi tartışmacı nerede?
Hepsi, birbirlerini yok etme peşinde.
Hele birde kötü söz var işin içinde
Ey, eski şairler, yazarlar nerede?
Yoksa hepsi, kara toprak içinde.
Artık uyanın, dünya dram içinde.
Atakan Koçak

Dünya Malına Kanma

Dünya malına sakın ola kanma!
Seni maf eder, sakın ola inanma
Allah var sakın ha, pişman olursun
Şeytan pürüzlü, nefis süslüdür ha

Artık, yürek kara dünya akmış ha
Yaralıdır bu yürek, kor içinde
Ateşim, sönmez yüreğim sakın ha
Şeytan, saldırır insan gafil oldu

Dünya, malı süslüdür, işte o hal
Ahirette göreceksin, hemen ha!
O zaman, ne dönüş vardır, ne yazık
Artık, affımız yok bittik ne olacak!

Atakan Koçak

Etrafım Karanlık!

Etrafım karanlık, ney sesleri yankılanıyor.
Gönlüm simsiyah, yüreğim yanıyor.
Etrafımda ki herkes üstüme geliyor.
Dünyam karanlık, çığlık sesleri yankılanıyor.

Yüreğimde bir acı, aşktan beter
Aşkımdan kast edilen, yaradandır.
Gönlümü mesh eden, bana can veren
Kalbimi dindiren, etrafımdaki karanlık!

Ney sesleri kalbimi okşuyor
Aklıma yaradan geliyor.
Kalbim konuşmaya başlıyor
Allah birdir diyor
Etrafım karanlık, acılar içinde yanıyor

Kişiliğim, acıdan ibaret
Şiirim, dertten ibaret
Atakan, yanandır elbet
Gönlüm, etrafım karanlık!

Atakan Koçak

Gecem, Gündüzüm, Sensiz Benim Her Günüm

Gecem, gündüzüm, sensin benim tek günüm

Bak artık çalmıyor şarkılar

Yüreğim ağlamıyor artık

Gönlüm daralmıyor artık

Bak yahu bak artık

Söyle bana, rahat mısın bu dünya da?

Artık ne dinleyebilirsin beni hatırlatan şarkıları

Artık bulamazsın beni bu dünyada

Çünkü ben gidiyorum, öbür tarafa

Sakin ola üzölme olur mu?

Ben izliyor olacağım

Kalbini okşuyor olacağım

Bak artık bak kalbim acımıyor

Gözlerimden yaş akıyor

Bu müzikler beni hafifletmiyor

Hani hatırlar mısın?

İlk tanıştığımız günü

Kalbindeki o biricik koca günü

Hiç ister miydin oradaki koca günü

Üzölme artık, bak ben yokum

Biliyorum sevdiceğim

Bu satırları okurken

Gözlerinden yaşlar akacak
Bak yüreğim, sevgilim, bir tanem.
Benim burada ki her satırında,
Her noktasında, gözyaşım var
Bak artık, yahu bak ağlamıyorum

Artık, kalbim acımıyor
Yüreğim sensiz, dayanmaya çalışıyor
Ama bak artık, kelimelerim hep artıkla başlıyor
Bende özledim seni sevdiceğim

Ama ben yokum diye üzülme tamam.
Ben, varım aslında sen görmüyorsun
Elini koy kalbine, işte bak ben oradayım
Senin en güzel tatlı köşendeyim
Ne olur, artık ağlama
Akarsa gözyaşların
Hemen beni hatırla

Şimdi diyeceksin
Bunlar nerden geldi aklına

Hani derdin ya bana, beni eskisi gibi sevmiyorsun
İşte sevgilim, ben sana sevgimi yansıtamadım
Ama güzelim, yazılarım yansıtacak sana
Ama bunları okuduğunda

Sakin ola! Pişman olma duygusuyla yaşama

Bak, yahu bak ben ne haldeyim

Senin kokunu duymazken

Senin tenine dokunamazken

Bak artık ben ne haldeyim

Yazacağım, sayfalar yetmez

Okuyacağım, zekâlar yetmez

Ağlayacağım, yüreğim yetmez

Taşıyacağım, dünya yetmez

Bak sevgilim, belki seni sevemedim

Sevmeyi bırak ben seni hiç terk etmedim

Olur, be sevdiceğim

Olur, be güzelim

Artık can çekişiyorum

Bedenim daralıyor

Yüreğim yavaşlıyor

Gözlerim kapanıyor

Sevgilim ben senin elinden gidiyorum

Senin kalbinden gidiyorum

Artık ben yokum

Gecem, gündüzüm, artık sen sin benim her günüm

Not: Sakın ağlama sevdiceğim Sakın!

Atakan Koçak

Geleceğim Bir Gün

Çıkıyorum, elbet geleceğim,
Vücudum bitkin, yüreğim yetim,
Gidiyorum, elbet geleceğim
Fecr-i atının, özleminde geleceğim

Olabilir, vücudum karanlık
Asıl kendinize bakın
Şizin kalpleriniz karanlık
İşte en kötü fenalık

Uzaklarda insanın gözü olmaz
Olursa o, hayatta iyi biri olmaz
Çünkü insan, insanlardan olmaz
Hep ürkek, dosta âşık

Gök kubbe karanlık,
Yüreklerimiz aydınlık
Neden böyle ey babalık
Etrafımız karanlık

Her zaman insanın derdi,
Nerede olursa olsun,
Derman her yerdeydi
Yeter ki insan aramasını bilseydi

İşte felaket bu,
Onsuz olmayan

Artık tam bir felaket
Yüreklerde bir haysiyet

Geleceğin şafağı
Artık çok sıkıcı
Giden gelmez oldu
Nasıl bir sondu

Filmlerde ki hayat
Nasıl bir dünya ki,
Eşi benzeri olmayan
Neden böyle ki anlamı olmayan

İşte burada asıl anlatılan
Her şeyden önce, vücudum bitkin
Çünkü ben artık bitkin
Geleceğim, sevdiceğim,
Seni her zaman bekleyeceğim.

Atakan Koçak

Gömölüyor Gün Karanlığa

Herkesin bir sevdiği var
Kiminin hayatı, kiminin karısı
Herkesin bir bildiği var
Kiminin aşkı, kiminin parası

Çok karmaşık Dünya
Kimsede olmaz hata
Varmı ki dertten yana bir cefa
Aşk ister, sevgi ister, bu vefa

Çok zor anlar geçirdim
Herşeyden bezdim
Ne yazık ki bu dünyada
Yetimdir benim yüreğim

Atakan Koçak

Atakan Koçak

İnsanın Güzeli

İnsanın Güzeli
Yüreğinde ki Sevgi
Kişiliğinde ki Merhameti
İnsanlığın önderi

Herkesi çok severdi
Hiç üzülmessin isterdi
Çok çileler çekti
İnsanlığı çok severdi

En iyi bilen biriydi
Sıkıştığında rabbe giderdi
Elini açıp dua ederdi
Allah, ey habibim derdi

O, kimseyi üzmezdi
Her yetime, öksüze yardım ederdi
O, ben kelimesini sevmezdi
O, kişi HZ. MUHAMMETTİ.

Atakan Koçak

Karışık Duygular

İnsanı yoran duygular
duyguları hiçe sayan anılar
anılarını unutmak istemeyen
karışık duygular

karışık olan duygular
gözlerden yaşlar akar
kalbi hüznle dolar
süslü cümlelerden uzak

karmaşık duygular üzer
insanı sona sürükler
artık duygu maf eder
karışık duygular maf eder

Atakan Koçak

Lakin Güneş Batıyor

Günlük hayat sona eriyor.
Herkes görevini bitiriyor.
Kimse yerinden ayrılmıyor.
Herkesin gönlü bir son buluyor.

Güneş kırmızı, batarken sikkındı.
Dünyada bazı yerler, yarım kaldı.
Hayata için sabahlayanlar vardı.
Yaşam için ölenler vardı.

Etrafı bir serinlik alıyor.
Gözler güneşi arıyor.
Güneş bizi bırakıyor.
Lakin güneş batıyor!
Atakan Koçak

Mubarek Ay

Aslında Her Ay Mübarek
Gönüllerde tek yürek
Aşkı seçen tek bilek
Hepimiz biriz tek yürek

Artık kimse dayanamaz
O olmadan Dünya olmaz
Dünya var ise onun sayesinde
Ah, Nerede O Mübarek Ay!

Dayanılmaz bir acı
Yüreklerde sancı
Kalbimiz daraldı
Mübarek ay nerede kaldı?

Mübarek ay kurtuluş
İçinde olan tam bir huzur
Yüreğinde tam bir kurtuluş
Mübarek ay kurtuluş

İşte RAMAZAN Geldi
Günahlar azda olsa ertelendi
Uzun yoldan geldi
Merhaba Ey Ramazan
Merhaba Ey Melekler
Merhaba Ey Namaz
Merhaba Ey Teravih
Merhaba Ey Ümmeti Muhammed

Atakan Koçak

Ne güzeldir, Pendik'te Zaman

Ne güzeldir, oranın yeri
Tarihte, ziyaret etmiş biri
Türkiye'yi kuran kişi
Ziyaret etti Pendik'i

Kutsal emanetler
Ağırlandı orada
Hz. Yahya'nın anısı var orada
Ne güzeldir, Pendik'te zaman

İşgal yolunda, Anadolu'ya kaçış Pendik
En rahat yer Pendik
Zor değildir, ziyareti
Atam bile geldi ki

Yıldırım Beyazıt döneminde
İstanbul'un doğu yerinde
El değiştirdi Pendik kimlerle
Gine geldi Türklerin eline

Cumhuriyetin ilk yıllarında
Sanayinin geliştiği anda
Sessiz, huzurlu ilçe
Ne güzeldir, Pendik'te zaman

Sınırlarında hazine saklar
Gören gözünü hayretle açar
Giden bir daha gitmek ister
Pendik'te zaman ne güzeldir.

Pendik, yunanlara yuva oluyor
Pendik, ne güzel herkesi koruyor
Zaman ne çabuk geçiyor
Ne güzeldir, Pendik'te zaman

Atakan Koçak

Ondaki Vefa, Ondaki Tarih Alucra

Tarihi, akıl almaz bir boyutta
Nice, imparatorlar geldi
Hepsinin, hükmü, gelip geçiciydi.
Geriye tek bir hükümdar,

Ne güzel, tarihi var
Vefada bir numaralar
Her biri, birbirlerine kenetlenmiş.
Hiç kimse, birbirini terk etmemiş.

Onca, hakkında yazanlar gördüm
Ama yaşatanları göremedim
Kalpleri birlik, vücutları çelik
Kararı nazik, sevgisi hoş

Çok, sıkıntılı anlar geçirdi
Birde geçmiş çok etkiliydi
Okuyan bilir tarihini
Nasıl çabayla ortaya geldiğini

Aslında, her birinde kalp
Ortaya çıkan, tam olmuş bir kuvvet
Yürekleri sızlatan, yıkılmayan bir şiddet
Hepsinin kaynağı, tam bir birliktelik

Asıl anlatılan, burada
Geçmiş, aydınlık olmasa da
Gönüllerde, taht kuran
Alucra'dır Taht Olan

Atakan Koçak

Peygamberim

P ek çok Çileler çekti
E lleriyle insanlara yardım etti
Y ardımda şaheneydi
G örünmez Meleklerleydi
A şkı Dağları Geçti
M utlu olmak için ümmeti seçti
B arış için çalışırdı
E lbet iyiliği savunurdu
R ahat yaşam için
i nsanlığı seçti
M utlu olmak için Ümmetini seçti

Atakan Koçak

Saat

Zaman, Saat, Vakit
Hepsi benzer
Vaktini boŖa harcarsan,
Olursun heder
Zamanını, geirmezsın
Evladınla olursun beter
Saatinde varmazsın
Unutulursun yavaŖ yavaŖ
O zaman

Atakan Koçak

Şiir Okumak!

Şiir okumak! Nedense hiç yabancı gelmedi.
Okuyanlar ertesi gün, şiiri terk eyledi
Şiir okumak! Nedense hiç zor gelmedi.
Okumaktan ziyade, şiiri yaşamaktır okumak.

Onca okuyanlar gördüm.
Gelip geçici heveslerle
Şiiri maf edercesine
Onca okuyanlar gördüm

Şiir, seni ifade edebilen
İstedliğini, iyi dille anlatabilen
Seni, hiçbir zaman maf etmeyen
Şiir okumak! Nedense hiç yabancı gelmedi.

Şiiri okuyanlar, ayrı bir dünyaya dalmalı
Yazanın ne anlattığını anlamalı
Şiiri gelip geçici okumamalı
Şiir okumak! Nedense hiç yabancı gelmedi.

Hele Mehmet Akif Ersoy'un şiirleri
Hepsini gelip geçici okuyan kişi!
Ne olurdu ki hissettirseydin!
İstiklal marşını yazan kişiyi!
Ne olurdu ki hissettirseydin!
Milli mücadeleyi, savunan kişiyi!

Atakan Koçak

Tekbir Cümle

Aslında, tek bir cümle
Seni alıp götürür
Yürekleri, kıpır kıpır
Gözleri, pırıl pırıl

Dalar gözlerim derinlere
Yüreğim, kor içinde yanar
Artık, yaşlandım
Ben, o olmadan ne yapacağım

Yüreğim, hasretinle bekliyor
Şimdi, ezan okunuyor
Hadi herkes namaza diyor
Ne güzel seslerle, yankılanıyor

Artık, tek bir cümle
Yüreğim, dayanamaz
Gözlerim, yaşlar içinde ağlar
Seni Seviyorum
Bu cümlede seni buluyorum
Yüreğimi, seninle bağlıyorum
Ben artık seni seviyorum

Atakan Koçak

Umutsuzluğa Kapılma, Allah Affedicidir

Daha senenin ilk başıydı, vücudum sıcağa hasret.
Yürürken yollarda, sen geliyorsun aklıma
Karşıma, iri boylu, aksakallı biri çıkıyor karşıma
Yaşlı amca;
Ne oldu evlat, neden böyle ürkek davranırsın
Ben;
Hayat be amca artık dayanamıyorum.
O sırada ben, sokak lambasının tam altındayım.
Hafif, loş bir ışıktaki gözlerime baktı yaşlı amca
Konuşmaya devam ettik, cümlelerim yetmedi
Yaşlı amca;
Evlat, aslında dünya, seni yenme çabasında
Sen ona inat, yaşamak için varsın bu dünyada
Ben;
Haklısın, amca ama tutunacak bir dalım yok ki!
Daha küçüğüm, hayatı ciddiye almayacak kadar
Daha, akıllı düşünemedim.
Olabilir, mantıklı görüşemedim.
O anda, amca, bekliyor duvarın kenarında
Yosun tutmuş, duvarlar kapkara gece içinde
Yaşlı amca;
Bak, evlat sana bir anımı anlatayım,
Ben daha yirmi yaşındayım
Çok deli anımdayım
Kimseyi dinlemez, dediğim dedik olurdu
O zaman, benim bir tek canım vardı.
Babam gibi yakın, anam gibi şefkatli
Benim Hocam vardı.
O zamanlar, daha Allah ne istiyor bilmiyordum.
Çünkü daha çok küçüğüm diyordum
O anda bana şunları dedi,
Bak, evladım, etrafına bak, ağaçlar, kuşlar, insanlar
Bunlar, ne için burada
Söyler misin bana?
Ben, tabi haliyle şaşırdım.
Oracıkta kala kaldım
Ve anlatmaya başladı,
Aslında, ağaçlar, kuşlar insanlar için bir kazanç yolu
Aklını kullansan, sende anlarsın, yaratanın Allah olduğunu
Söylesene bana, ilk insan kimdir?
Babamdan öğrendiğimle, Hz. demdir hocam, dedim
Evet, evlat doğru, dedin
Peki, bu dünyada ki varlıkların ismini koyan kimdir?
Eee, Oda Hz. demdir hocam, dedim.
Evet, doğru dedin,
Peki, son olarak, ona bu isimleri koyduran ve bu isimleri koyan kişiyi yaradan kimdir.
İşte, hayatımın sorusu, artık anladım bende dünyanın hükümdarı Allah
Her şeyin yaratana Allah
Bak evlat, hayat bu aslında, her şeyin yaratanını bildiğin sürece, sende hayatı sever
Sende hayatı, Allah yolunda yaşar
Ve kalbinde, Allah ve resulünün sevgisini biriktirirsen
İşte, o anda Allah yardımcın olur.

Çünkü sen, âdemoğlusun
Yüreklere kazınan, resulün ümmetisin
En önemlisi Allah kulusun.

Atakan Koçak